

yderligere, at kunne fremkomme med Argumenter, saa det maa jeg lade ligge. Imidlertid glædede det mig, at det ærede Medlem dog udtalte, at naar han behandlede Sager her i Rigsdagen, var det med Ønske om, at der maatte komme noget ud af dem. Jeg vil haabe, han ogsaa vil anvende denne Sætning paa Toldlovsforlaget og ligeledes paa Brændevinsbrændingsforlaget, som jo maaske staar lidt i Forbindelse med Toldlovsforlaget. Det ærede Medlem gik ud fra, at det var en klar Ting, at Folketinget ikke kunde bringe noget ud af Toldlovsforlaget og Brændevinsbrændingsforlaget, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at hvad det sidste Forslag angaar, saa har det ganske vist i 3 Aar foreligget for Folketinget, men jeg har ikke faaet nogen Udtalelse, som Svar paa denne Forelæggelse fra Folketinget; jeg ved endnu den Dag i Dag ikke, hvorledes Folketingets Stilling er til Brændevinsbrændingsforlaget. Hvad Toldlovsforlaget angaar, har jeg det bestemte Indtryk, at der inden for Folketinget er et stort Ønske om at faa gennemført en Revision af Toldlovgivningen, og jeg har en Tro paa, at saavel dette Lovforslag som det nødvendige Supplement dertil, Brændevinsbrændingsforlaget, vil kunne gaa igennem i Folketinget, naar vi gaa til Behandlingen deraf med god Vilje fra begge Tings Side.

Formanden: Den ærede 6te Landstingsmand for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Oct. Hansen: Den højtærede Finansminister maa endelig ikke tro, at jeg anser ham for en Politiker eller en Minister, der ikke plejer at komme med Argumenter. Tværtimod, jeg synes, at den ærede Finansminister i Reglen har gode Argumenter, for hvilke jeg mange Gange har bøjet mig, hvad jeg ogsaa gerne ønskede at gøre her. Men i det, som jeg har læst af ham, og som han ogsaa har henvist til ved Forelæggelsen af disse Love, nemlig hans Udtalelser i 1897—98, finder jeg, siger jeg, ingen Argumenter. Der finder jeg kun et Skøn, en Udtalelse om, et Skøn om, hvad der er forsvarligt eller ikke forsvarligt. Men nu sagde den ærede Finansminister, at jeg faar ingen Argumenter, saa maa den ærede Finansminister undskylde, saa kan jeg ikke bøje mig.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) kom med Argumenter for, at navnlig Brændevinsskatten skulde gaa

af samtidig med de andre Love, og hans Argumentation var da nærmest den, at hvis vi ikke faa Brændevinsskatten, risikere vi, at Lovgivningsmagten ad Aare lægger mere paa Formue og Indkomst. Det er et Argument ganske vist, og det er jo altsaa en Frygt, det ærede Medlem nærer. Men det ærede Medlem overser jo ganske, at Love, i alt Fald ordinære Love, vedtages ikke, uden at hele Rigsdagen og et Ministerium ere enige deri. Kan man blive enig om at forhøje Formue og Indkomstskatten, ja saa godt og vel! Kan man ikke blive enig om det, ja saa faar man ikke den Kompensation, og saa maa man altsaa vente, medmindre man vil tage Kompensationen andre Steder, for Eksempel paa Brændevinsskatten. Saa Stillingen bliver ganske uforandret. Det er navnlig det, jeg vilde fremhæve, at fordi vi nu vedtage disse to direkte Skattelove, som vi og Tingene i Virkeligheden ere temmelig enige om, og som let kunne vedtages, saa præjudicere vi intet med Hensyn til de andre Love, undtagen for saa vidt som det ene eller det andet Ting vil benytte den ene Lov som en Pression mod det andet, for at faa det til at gaa ind paa noget, som det nødig vil. Det er af den Slags Ting, som kommer frem, og som er forkasteligt og finder sit Udtryk i det brutale Ord: Sammenkobling. Det er et Vaaben, man ikke rigtig har Lov til at bruge i det politiske Liv. I andre Forhold kalder man det Forsøg paa Pengeafpresning; det er i alt Fald Essensen i denne Sammenkobling. De, der staa paa det Standpunkt, at de to Love, der have indre Forbindelse, nemlig disse direkte Skattelove, meget godt kunne gaa af, have ikke Lov til at sige: vi gaa ikke med til disse Love, som vi anse for gode og rigtige i og for sig, naar I ikke ville bøje eder og vedtage de indirekte Skattelove og navnlig Brændevinsskatteloven. Og det nytter ikke det ærede 11te kongevalgte Medlem, at han har den Mening, at Brændevinsskatten er en udmærket god Skat. Det er der mange, der have, det ved jeg godt, maaske har jeg den ogsaa, jeg har ikke udtalt mig om den, men det nytter ikke noget, for det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at der er en decideret Modstand i saa Henseende, som rimeligvis ikke kan overvindes. Og naar den højtærede Finansminister, der lod til at kende Stemningen i Folketinget saa godt — han har jo forhandlet med Tinget om Finansloven i saa mange Dage, at han vel kender Stemningen — mener, at det slet ikke er